

Dosarul nr. 1-955/2024
PIGD 1-24040214-12-1-11042024

SENTINȚĂ
În numele Legii

4 iulie 2024
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier
Cu participarea:
Procurorului
Apărătorului
Inculpatului *****

mun. Chișinău

Vitalie MOROȘANU
Daniela GRIȚCU

Maria MÎNDRESCU
Olga KELSA

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

*****, d.n. *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** nr.27/1, ap. ***** studii medii de specialitate, căsătorit, un copil minor la întreținere, angajat în câmpul muncii, cu antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal.

Procedura de citare legal executată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: 11 aprilie 2024 – 4 iulie 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Inculpatul *****, la 08.02.2024, aproximativ orele 07:30 min., deplasându-se la volanul camionului de model Mercedes cu n/î *****, pe traseul pe traseul R-2, în apropiere de or.Sîngera, mun.Chișinău, din motiv că avea numărul de înmatriculare indescifrabil, a fost stopat de către ofițerii Balan Sergiu și Sava Nicolae, ai Secției de Escorta și Misiuni Speciale al Inspectoratului Național de Patrulare, care se aflau în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere, cu automobilul de serviciu de model „Skoda Kodiak” cu n/î MAI 9987, fiind dislocați pe traseul național R- 2 cuprins între mun.Chișinău și r-ul.Căușeni.

În continuare, Horov Artemie, cunoscând că poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar polițistul este un funcționar public cu statut special, persoană publică în sensul art.123 alin.(2) din Codul penal, conștientizând că orice promisiune, oferire sau dare personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflându-se în nemijlocita apropiere de locul unde a fost stopat de către agentul de poliție, urmărind scopul evitării de la răspunderea contravențională pentru conducerea vehiculului nominalizat cu numărul de înmatriculare indescifrabil, acționând premeditat, s-a apropiat de automobilul de serviciu cu n/î MAI 9987, în

care se aflau ofițerii Balan Sergiu și Sava Nicolae, din inițiativă proprie, a oferit și a dat ofițerului de patrulare Sava Nicolae, prin plasare în interiorul foliei unde se aflau acte camionului condus a unei bancnote cu nominalul de 200 lei, pentru al determina să ignore atribuțiile funcționale și să nu-l sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute art.230 alin.(1) din Codul contravențional.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) din Codul penal, coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Horov Artemie a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Olga Kesla, care acționează în interesele inculpatului Horov Artemie în temeiul mandatului nr. 2146304 din 4 martie 2024 (f.d. 93), în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Maria MÎNDRESCU, în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcînd faptul că semnătura inculpatului Horov Artemie din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterînd toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Horov Artemie cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură

penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

Instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența apărătorului Olga Kesla, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Inculpatul Horov Artemie, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, se deplasa la serviciu, data nu și-o aduce aminte, în câmp pentru a lua probe. A fost stopat după orașul Sîngera de polițistul Sava Nicolai, l-a întrebat dacă totul este normal, i-a prezentat actele, l-a chemat în spatele mașinei și i-a zis că numărul este indescifrabil. A zis că îi întocmește proces-verbal de contravenție și a strigat să-i aduc asigurarea tehnică. A luat asigurarea tehnică și s-a gândit să facă o mulțumire, să-i deie 200 lei să nu-i pună puncte de penalizare. A așteptat după asta vreo oră deoarece el a zis să aștepte. S-a apropiat de el și i-a zis că este o problemă cu internetul, nu lucra programa. Peste un timp i-a zis să se apropie să-i dea procesul-verbal. I-a dat procesul-verbal și a plecat mai departe. Peste aproximativ o săptămână a fost contactat de reprezentantul CNA și i-a zis că este figurant pe cauza penală. I-au zis să-și caute apărător, ulterior s-a apropiat la ei.

La întrebarea avocatului a declarat că se căiește sincer de cele comise.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile

au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Horov Artemie a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Horov Artemie își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

Declarațiile martorului Balan Sergiu, care a declarat că, la 08.02.2024, au fost repartizați cu colegul Sava Nicolae să patruleze cu mijlocul de transport din dotare „Skoda Kodiak” cu n/1 MAI 9987, pe traseul național R-2, care cuprinde mun. Chișinău până la Căușeni. Astfel, au început activitatea ca urmare a unui raid, care a cuprins perioada de timp de la ora 05:00 până la 10:30. Mașina de serviciu era condusă de martor, iar pe bancheta pasagerului se afla Sava Nicolae. Astfel fiind în trafic, pe traseul menționat, în preajma localității Sîngera, a fost identificat camionul de model „Mercedes” numărul de înmatriculare XXC 345, care avea plăcuța de înmatriculare indescifrabilă, fapt care prevede răspundere contravențională prevăzută de

art.230 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova. Prin urmare mijlocul de transport menționat, a fost stopat în trafic și la oprire a fost supus verificării de către colegul Sava Nicolae cu apropiere fizică de mijlocul de transport, iar el în această perioadă aștepta în automobil. Menționează că, la constatarea contravenției menționate când se îndrepta spre camion, colegul Sava Nicolae a conectat înregistrarea audio și video la telefonul său personal, pentru a se asigura pe sine. Apropiindu-se de mijlocul de transport, șoferul deja coborâse din camion, astfel au început discuția. Discuția între colegul Sava Nicolae și șofer a durat înjur de 2-3 min. după care colegul s-a apropiat de automobilul de serviciu și a urcat pe bancheta din față a pasagerului. În automobilul de serviciu, colegul a fixat telefonul mobil (care de altfel a fixat toată discuția) la schimbătorul de viteză. În scurt timp s-a apropiat șoferul camionului, care i-a întins actele pe automobil, fiind plasate într-o folie, iar în mijlocul acestora era plasată o bancnotă cu nominalul de 200 lei MDL. După constatarea acestui fapt, colegul a telefonat la linia fierbinte SPIA 1520, după care la Serviciul 112, pentru a denunța cazul și chema grupul operativ, inclusiv-a anunțat și superiorul Mariș Ion. Ulterior s-a apropiat grupul operativ și a documentat cazul. Până a veni grupul operativ, eu cu colegul am așteptat la mașina de serviciu, iar șoferul camionului s-a aflat afară habitatul mijlocului său de transport. Menționează că, pe numele șoferului, care s-a dovedit a fi ***** de către coleg a fost întocmită Decizie asupra încălcării contravenționale conform art. 230 alin. (1) Cod contravențional, acesta a și recunoscut fapta. /f.d. 61-63/

Declarațiile martorului Sava Nicolae, care a declarat că, la 08.02.2024, au fost repartizați cu colegul Balan Sergiu să patruleze cu mijlocul de transport din dotare „Skoda Kodiak” cu n/î MAI 9987, pe traseul național R-2, care cuprinde mun. Chișinău până la Căușeni. Astfel, au început activitatea ca urmare a unui raid, care a cuprins (perioada de timp de la ora 05:00 până la 10:30. Mașina de serviciu era condusă de Balan Sergiu, iar el se afla pe bancheta pasagerului. Astfel fiind în trafic, pe traseul menționat, în preajma localității Sîngera, a fost identificat camionul de model „Mercedes” numărul de înmatriculare XXC 345, care avea plăcuța de înmatriculare indescifrabilă, fapt care prevede răspundere contravențională prevăzută de art. 230, alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova. Prin urmare mijlocul de transport menționat, a fost stopat în trafic și la oprire a fost supus verificării de către el personal cu apropiere fizică de mijlocul de transport, iar colegul Balan Sergiu îl aștepta în automobil. Menționează că, la constatarea contravenției menționate când se îndrepta spre camion a conectat înregistrarea audio și video la telefonul său personal, pentru a se asigura în acțiunile mele. Apropiindu-mă de mijlocul de transport, șoferul deja coborâse din camion, astfel au început discuția să prezinte permisul de conducere și actele pe mijlocul de transport, totodată el împreună cu șoferul s-au deplasat la spatele camionului unde i-a arătat motivul stopării, și anume faptul că plăcuța de înmatriculare din spate nu este descifrabilă. În momentul vociferării de către el a faptului că ultimul trebuie să-i prezinte permisul de conducere și actele pe unitatea de transport, pentru a-i fi întocmit proces verbal contravențional, șoferul i-a spus vorba „să ne clarificăm pe loc, nu-mi trebuie puncte de penalizare”, din conținutul căreia a sesizat că dumnealui încearcă să-l corupă, astfel l-a somat verbal despre faptul că astfel de acțiuni se pedepsesc conform Codului penal. În continuare, i-a zis să aducă actele la mașina de serviciu, pentru a-i fi întocmit procesul verbal contravențional, totodată singur s-a pornit spre unitate de transport. Aici a urcat pe bancheta din față a pasagerului (pe locul șoferului era colegul Balan Sergiu). În automobilul de serviciu, a fixat telefonul său mobil (care de altfel a fixat toată discuția) la schimbătorul de viteză. În scurt timp s-a apropiat șoferul camionului, care i-a întins actele pe automobil, fiind plasate într-o folie, iar în mijlocul acestora era plasată o bancnotă cu nominalul de 200 lei MDL. După constatarea acestui fapt, personal a telefonat la linia fierbinte SPIA 1520, după care la

Serviciul 112, pentru a denunța cazul și chema grupul operativ, inclusiv a anunțat și superiorul Mariț Ion. Ulterior s-a apropiat grupul operativ și a documentat cazul. Până a veni grupul operativ, el cu colegul au așteptat la mașina de serviciu, iar șoferul camionului s-a aflat afară habitatul mijlocului său de transport. Cu telefonul personal a făcut o înregistrare video, pe care o poate prezintă benevol, aceste păstrându-se în telefonul personal. Menționează că pe numele șoferului, care s-a dovedit a fi ***** a fost întocmită Decizie asupra încălcării contravenționale conform art. 230 alin. (1) Cod contravențional, acesta a și recunoscut fapta. /f.d.66-69/

Proces-verbal de cercetare la fața locului, cu tabel fotografic, din 08.02.2024, potrivit căruia fiind cercetat automobilul de model Skoda Kodiaq cu n/î MAI 9987 din dotarea INSP al IGP al MAI s-a stabilit că acesta se afla parcat pe marginea traseului, iar urmare a examinării habitaculului automobilului, în automobil a fost depistată și ridicată o (unu) bancnotă cu nominalul de 200 lei MDL, cu seria și numărul G. 0163 388284 /f.d.9-15/

Proces-verbal de cercetare la fața locului, din 14.03.2024, potrivit căruia fiind cercetat telefonul mobil de model IPHONE 14, de culoare negru cu nr. IMEI 1 354248581591424 în care este incorporată cartela SIM Orange cu nr.079090110, care aparține inspectorului INSP dl. Sava Nicolae Sergiu, în galleria telefonului (mapa ALBUME) a fost depistată o înregistrare video cu denumirea IMG_1400, care a fost creată la data de 08.02.2024 ora 07:36, cu o durată de 03 min 03 secunde, care reprezintă discuția purtată la data de 08.02.2024 între angajatul INSP Sava Nicolae cu șoferul Horov Artemie. Fișierul audio/video a fost transcris pe un purtător optic de tip DVD, căruia i s-a denumirea convențională „Telefon SAVA”; /f.d. 72-77/

Proces-verbal de cercetare la fața locului, din 15.03.2024, potrivit căruia fiind cercetat purtător optic de tip DVD, cu denumirea convențională „Telefon SAVA”, care conține înregistrarea video cu denumirea IMG_1400, creată la data de 08.02.2024 ora 07:36, cu o durată de 03 min 03 secunde, extrasă din telefonul mobil de model IPHONE 14, care aparține inspectorului INSP dl. Sava Nicolae Sergiu, constatăm că înregistrarea conține discuție purtată între inspectorul INSP Sava Nicolae cu dl. Horov Artemie, legată de rugămintea lui Horov Artemie către inspector în vederea neîntocmirii procesului verbal contravențional pe marginea contravenției comise de către Horov Artemie, care se finalizează cu oferirea de Horov Artemie, inspectorului INSP Sava Nicolae a unei bancnote cu nominalul de 200 lei, seria G.0163 cu nr.388284, anul producerii 2015. /f.d. 78-85/

Constatări tehnico-științifice/rapoarte de expertiză: Raportul de constatare tehnico-științifică CNA nr. 58 din 06.03.2024, potrivit căruia s-a stabilit autenticitatea mijloacelor bănești ridicate în cadrul cercetării la fața locului a automobilului de model Skoda Kodiaq cu n/î MAI 9987 din dotarea INSP al IGP al MAI și anume că bancnota cu valoarea nominală de 200 (două sute) lei MDL, cu seria și numărul: G. 0163 388284, supusă examinării, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. /f.d. 30-33/

Mijloace materiale de probă: Informația ridicată și păstrată pe purtătorul optic de model DVD-R cu denumirea convențională „Telefon SAVA”, care a fost ridicată la data de 14.03.2024 din cadrul telefonului de model Iphone 14 (cu IMEI-1 354248581591424), ce aparține lui Sava Nicolae Sergiu, recunoscută drept mijloc material de probă și anexată la cauza penală prin ordonanța din 15.03.2024. /f.d. 86-88/

Corpuri delictive: Una bancnotă cu valoarea nominală de 200 (două sute) lei MDL, cu seria și numărul: G. 0163 388284, care a fost ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2024 din automobilul de model Skoda Kodiaq cu n/î MAI 9987 din dotarea

INSP a IGP al MAI, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 15.03.2024 și expediată la pentru păstrarea temporară la Serviciul Fiscal de Stat. /f.d. 34-35/

În acord cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.101 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit doctrinei, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 200 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

- 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Darea, în sensul art. 325 alin.(1) din Codul penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică.

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infracțiunea specificată reprezintă o infracțiune formală, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme:

-Scopul îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul neîndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul întârzierii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul grăbirii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Contrapunând faptele stabilite în cadrul cercetării judecătorești la componența de infracțiune stabilită de art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța reține că în acțiunile lui Horov Artemie sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 325 alin.(1) din Codul penal - adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Prin urmare inculpatul Horov Artemie urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Cu referire la solicitarea apărării privind aplicarea art. 55 Cod penal cu atragerea la răspundere contravențională, instanța de judecată apreciază solicitarea înaintată de avocatul Olga Kesla în interesele inculpatului Horov Artemie ca neîntemeiată, întrucât, inculpatul nu se află la prima abatere penală, or, faptul existenței ordonanței de încetare a urmăririi penale pe motivul împăcării părților nu constituie temei de nereabilitare și lipsește condiția aplicării art. 55 CP. Totodată, instanța consideră solicitările apărării ca o formă de apărare, ce nu pot fi admise. Mai mult ca atât că la caz nu sunt întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 55 CP.

Individualizarea pedepsei penale

De către acuzatorul de stat Maria Mîndrescu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Horov Artemie vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza sancțiunii acestuia articol, în coroborare cu prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 u.c.

În ordinea art.90 Cod Penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea inculpatului Horov Artemie pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu obligarea acestuia să presteze muncă neremunerată în folosul comunității de 200 ore, în temeiul art.90 alin.(6) lit./g) Cod Penal.

În ordinea art.87 alin.(2) Cod Penal, pedeapsa cu amendă în mărime de 2000 u.c. ceea ce constituie suma de 100.000 lei – a se executa de sine stătător.

Corpuri delictive: O (una) bancnota cu valoarea nominală de 200 (două sute) lei MDL, cu seria și numărul: G. 0163 388284, care a fost ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2024 din automobilul de model Skoda Kodiaq cu n/î MAI 9987 din dotarea INSP a IGP al MAI, expediată la păstrarea temporară la Serviciul Fiscal de Stat – a fi supus confiscării speciale

Avocatul Olga KESLA în interesele inculpatului Horov Artemie a solicitat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională.

Inculpatul Horov Artemie, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită o pedeapsă mai blândă

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contrară și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție, care se pedepsește pentru persoană fizică cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante, iar potrivit art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe agravante.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeuri pentru liberarea inculpatului Horov Artemie de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

După această denotație, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere un copil minor, s-a căit de cele comise, este angajat în câmpul muncii.

Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal este una gravă, instanța de judecată consideră că în privința

inculpatului Horov Artemie, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu amendă în mărime de 2 000 mii unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei.

Totodată, potrivit art. 90 alin.(1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Drept motive ce servesc la dispunerea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei instanța la fel reține că, inculpatul nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit.

Prin urmare, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, ținând cont de scopurile pedepsei penale specificate la art. 61 din Codul penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Prevenirea comiterii infracțiunilor presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți, care ar minimaliza posibilitatea comiterii infracțiunii. Având în vedere cele specificate, în considerarea că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat.

Astfel, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Horov Artemie, poate fi atins fără executarea pedepsei stabilite în privința acestuia. Respectiv, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa în penitenciar, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 (un) an.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, Horov Artemie se obligă: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Se aplică în privința lui Horov Artemie măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

De asemenea, ținând cont de specificul infracțiunii reținută în acțiunile inculpatului, instanța se va conduce și de prevederile art. 106 CP al RM, ce se referă la confiscarea specială și care constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din

valorificarea acestor bunuri sau date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor.

Drept urmare, instanța va dispune confiscarea mijloacelor bănești în sumă de 200 lei MD în beneficiul statului.

Reieșind din cele expuse mai sus și conducându-se de prevederile art. art. 338, 364¹, 382, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală al RMoldova și 80¹ Cod Penal al RMoldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal și i se stabilește acestuia pedeapsă penală cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) Cod Penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei MD.

În conformitate cu art. 90 CP executarea pedepsei urmează a fi suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, Horov Artemie se obligă: - să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Asigurarea executării pedepsei a pune în sarcina Oficiului de Probațiune Chișinău și a executorului judecătoresc din raza de domiciliu al inculpatului.

Se aplică în privința lui Horov Artemie măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

La intrarea sentinței în vigoare, corpul delict- o bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei MD, Seria G. 0163 388284, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 15.03.2024 și expediată la pentru păstrarea temporară la Serviciul Fiscal de Stat– a fi supus confiscării speciale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul

Vitalie MOROȘANU